ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΡΙΤΗ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΑ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6689

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΔΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΟΥΝ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥΝ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ

Η. Ε. Κ. ΔΙΕΣΥΡΕ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο κ. ΓΡΙΒΑΣ ΕΞΗΤΑΣΘΗ ΚΑΙ ΧΘΕΣ ΩΣ ΜΑΡΤΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 28.— Τὴν 8.40' π. μ. ἐπανελήφθη εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἡ δίκη τῶν 28 κατηγορουμένων διὰ τὸν ΑΣΠΙΔΑ ἀξιωματικῶν.

Διὰ τετάρτην ἡμέραν ἡ ὑπεράσπισις ὑπέβαλεν ἐρωτήσεις εἰς τὸν στρατηγὸν Γρίβαν.

Σακελλαρόπουλος (συνήγ.): Μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Μπουλούκου εἰς Κύπρον, ὑπῆρχε συνοχὴ εἰς τὴν φρουράν;

Μάρτυς: Ὑπῆρχε μία ἀναταραχή.

Συνήγορος: Ἄλλο συνοχὴ καὶ ἄλλο ἀναταραχή.

Μάρτυς: Ἐγὼ αὐτὸ ἐπεσήμανα.

Συνήγορος: πῶς συμβιβάζεται;

Μάρτυς: Μὴ παίζετε μὲ τὰς λέξεις.

Συνήγορος: Εἴπατε ὅτι μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἀνδρ. Παπανδρέου, τὴν 26.1.1965, ἐσημειώθη ἀνταραχὴ εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ὅταν τοῦτο ἀνεφέρατε εἰς τὸν τότε πρωθυπουργὸν κ. Γ. Παπανδρέου, σᾶς εἶπε «πάλιν, ὁ καημένος ὁ Ἀνδρέας»;

Μάρτυς: Τί ἐννοεῖτε;

Συνήγορος: Σεῖς θὰ μᾶς εἴπητε.

Μάρτυς: Ἠρωτήθην «πῶς πάει ἡ κατάστασις εἰς Κύπρον», καὶ εἶπα πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅτι «ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἦλθεν ὁ υἱός σας ἤλλαξαν τὰ πράγματα. Παρετηρήθη κλονισμὸς εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ τάσις πολιτικολογίας.

Συνήγορος: Δὲν σᾶς ἠρώτησε τὶ εἴδους ἀναταραχὴ ἐσημειοῦτο;

Μάρτυς: Διέταξε νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας ὁ στρατηγὸς Γεωργιάδης διὰ νὰ τὸν κατατοπίσῃ.

Συνήγορος: Ἦτο ἀκριβὲς ὅτι ἐζητεῖτο ἡ ἀπομάκρυνσις ὡρισμένων ἀξιωματικῶν; Διατί;

Μάρτυς: Μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ἐπολιτικολόγουν καὶ ἀνῆκον εἰς τὴν παράταξιν τῆς ΕΡΕ.

Συνήγορος: Εἰς τὴν κατάθεσίν σας ἀνεφέρατε καὶ τὸν ΙΔΕΑ.

Μάρτυς: Καὶ τὸν ΙΔΕΑ. Ἐμὲ δὲν μὲ ἐνδιέφερε τὸ παρελθὸν ἀλλὰ ἡ ἀπόδοσίς των.

Συνήγορος: Ὅταν ἦλθε ὁ Μπουλοῦκος καὶ σᾶς εἶπε νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὸ περιβάλλον αὐτό...

Μάρτυς: Δὲν ἐπιτρέπω νὰ μοῦ ὑποδεικνύουν οἱ ἄλλοι καὶ νὰ ἐκλέγω λῶ αὐτά, ποὺ θέλει ὁ κατώτερος.

Συνήγορος: Ἠνέχθητε, ὄμως, τὶ σᾶς εἶπεν ὁ Μπουλοῦκος.

Μάρτυς: Ἠνέχθην, διὸ νὰ ἴδω ποῦ θὰ φθάσῃ ὁ Μπουλοῦκος. Ἱκανοποίησα μερικὰς αἰτήσεις διὰ νὰ ἰδῶ τὶ θέλει.

Συνήγορος: Μὲ ποῖα κριτήρια ἐγένοντο αἱ μεταθέσεις τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν εἰς τὴν Κύπρον;

Μάρτυς: Τὰ κριτήρια ἦσαν καθαρῶς ὑπηρεσιακά.

Συνήγορος: Ἀπεμακρύνθη κανεὶς ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου περιβάλλοντός σας μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου 1965;

Μάρτυς: Αἱ μεταθέσεις ἐγένοντο κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ αὐτὸν νὰ ἐρωτήσετε.

Συνήγορος: Οὐδεὶς ἐκ τοῦ περιβάλλοντός σας ἀπεμακρύνθη;

Μάρτυς: Ἐσεῖς μὲ διακόπτετε καὶ ἀπαντᾶτε.

Συνήγορος: Σᾶς ἐζήτησεν ὁ Μπουλοῦκος ν' ἀπομακρυνθοῦν ὡρισμένοι ἀξιωματικοὶ καὶ διατί;

Μάρτυς: Μοῦ ἐζήτησε ν' ἀπομακρυνθοῦν ὡρισμένοι ἀξιωματικοὶ λόγω τῶν φρονημάτων των.

Συνήγορος: Πῶς συμβαίνει ἕνας λοχαγὸς νὰ ζητῇ τοιαῦτα πράγματα ἀπὸ ἕνα ἀντιστράτηγον;

Μάρτυς: Εἶναι τοῦ χαρακτήρος του.

Εἰς ἑτέρας ἐρωτήσεις τοῦ συνηγόρου, ὁ πρόεδρος, παρεμβαίνων, λέγει ὅτι ὁ μάρτυς ἀπήντησεν ἐπανειλημμένως εἰς τὰ θέματα αὐτά, ἐξεταζόμενος ἤδη ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, εἶναι δὲ φυσικὸν νὰ καταπονηθῇ.

Συνήγορος: Ἂν ὁ μάρτυς ἀπώλεσε τὴν ἀταραξίαν καὶ τὴν ἠρεμίαν του, νὰ διακόψωμεν διὰ νὰ ἠρεμήσῃ...

Μάρτυς: Δὲν κατεπονήθην οὔτε ἀπώλεσα τὴν ἠρεμίαν μου. Σᾶς ἀπαντῶ ψυχραίμως καὶ εἶμαι διατεθειμένος νὰ σᾶς ἀπαντήσω ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν.

Ἐρωτώμενος περαιτέρω, ὁ στρατηγὸς Γρίβας ἐπανέλαβε διὰ πολλοστὴν φορὰν ὅτι τὰς πρώτας πληροφορίας διὰ τὴν παράνομον ὀργάνωσιν τὰς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Σκλαβενίτην.

Συνήγορος: Μήπως ἡ κίνησις εἶχεν, οὕτως εἰπεῖν, συνδικαλιστικοαξιοκρατικὸν χαρακτῆρα;

Μάρτυς: Δὲν γνωρίζω τοιοῦτόν τι.

ΕΝΑ ΠΛΑΣΤΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

Ἐν συνεχείᾳ, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων κ. Ἀγγελούσης, ὁ ὁποῖος ἀπευθύνει πρὸς τὸν κ. Γρίβαν διαφόρους ἐρωτήσεις. Συγκεκριμένως ὁ κ. συνήγορος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κ. Γρίβαν νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ, ἐὰν ὁ μάρτυς εἶχεν ἐπαφὰς μὲ τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Βασιλέως κ. Ἀρναούτην ἢ ἐὰν εἶχον ἀλληλογραφίαν μετ' αὐτοῦ.

Ὁ στρατηγὸς Γρίβας ἀπήντησεν ὅτι μὲ τὸν κ. Ἀρναούτην συνηντήθη μόνον μίαν φορὰν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἔκτοτε οὔτε τὸν εἶχε ξαναδῆ ἀπὸ τὸ 1965. Ἀκολούθως ὁ κ. συνήγορος ἐζήτησε τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφου ἐν φωτοτυπίᾳ, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ καταθέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον. Τοῦ ἐπετράπη ἡ ἀνάγνωσις καὶ ὁ συνήγορος ἀνέγνωσε τὸ ἔγγραφον, ποὺ ἀναφέρεται ὅτι ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως ἐζήτει ὅπως τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις τῶν τοποθετήσεων καὶ ἀποσπάσεων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ θὰ ἀπεκρίνετο ἀργότερον διὰ τηλεγραφήματος τί νὰ κάμνῃ πιὸ πέρα.

Μάρτυς: Τὸ ἔγγραφον εἶναι πλαστὸν καὶ οὐδέποτε ἔλαβον τοιοῦτον ἔγγραφον.

Τότε ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἠρώτησε τὸν κ. συνήγορον ἐὰν ἔχῃ εἰς χεῖρας του τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐν λόγῳ ἐγγράφου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει τίνι τρόπῳ περιῆλθεν εἰς χεῖρας του ἡ φωτοτυπία τοῦ ἐγγράφου του.

Συνήγορος: Τὸ πρωτότυπον δὲν τὸ ἔχω εἰς χεῖρας μου. Περαιτέρω ἐξηγήσεις δὲν δύναμαι νὰ δώσω, διότι κωλύομαι ἐκ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου.

Μάρτυς: Ὅταν ἐκλήθην ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον μοῦ παρουσίασε αὐτὸ τὸ χαρτί, ἐν φωτοτυπία. Μοῦ τὸ ἐδιάβασε καὶ τοῦ εἶπα ὅτι δὲν ἔχω καμμίαν ἰδέαν τοῦ ἐγγράφου τούτου καὶ οὔτε περιῆλθεν εἰς γνῶσιν μου ποτέ. Τὸν ἠρώτησα ἀπὸ ποῦ τὸ ἔλαβε καὶ μοῦ ἀπήντησεν, ὅτι τοῦ ἐστάλη ἀπὸ πολιτικὸν πρόσωπον. Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος τὸ ἔστειλεν εἰς τὸ Αὐλαρχεῖον, ὅτε καὶ ἔλαβεν ἔγγραφον τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Μακαριωτάτου καὶ διὰ τοῦ ὁποί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Χίλιες ἀνησυχίες, χίλιες τάσεις καὶ χίλιες ἐπιδιώξεις εἶναι συγκεντρωμένες μέσα στὴν ὁμαδικὴ αὐτὴ ἔκθεση τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης. Προβλήματα, χαρακτῆρες καὶ συγκρούσεις μὲ τοὺς ἑξαιρετικοὺς φυλακας τῶν κλασσικῶν παραδόσεων, φτιάχνουν μορφὲς ἀπὸ ὑλικό, ποὺ ἄλλοτε εἶναι νόημα βαθὺ καὶ ἄλλοτε βρίσκεται στὰ περιθώρια μιᾶς ἐπιτρεπτῆς ὑποκειμενικότητας. Πάντως, μέσα σ' ὅλη αὐτὴ τὴν καλλιτεχνικὴ πλευρὰ διακρίνουμε καὶ τὸ ἰδιαίτερο στάδιο τῆς καινούργιας νοοτροπίας. Πολλὲς φορὲς ἀντιλαμβάνεσαι καὶ τὸ χαρακτῆρα μιᾶς ἀναδρομικῆς ἀρχικῆς περιόδου. Δὲν θὰ ἀποτολμοῦσα, λοιπόν, ποτὲ μιὰ γενικὴ παρουσίασιν, ἐφ' ὅσον βρίσκομαι πάνω σὲ τόσο ἀντίρροπες τάσεις.

Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ Μαρία Ἀγγελίδου, ἔχουμε τρεῖς πίνακες. Τὴν «Ἀποβάθρα», «Ψαράδες», «Παρίσι». Καὶ τὰ τρία αὐτὰ ἔργα παρουσιάζουν τὴ ζωντανὴ πραγματικότητα τῆς κίνησης, ὅπως καὶ τὴ γόνιμη ἐπαφή τους μὲ κάτι τὸ ἰδιαίτερα αἰσθητό. Μαρία Ἀναγνωστοπούλου. «Σύνθεσις», «Χωράφια» «Δέντρο». Ἐδῶ συναντοῦμε ἀνοιχτὲς τὶς πόρτες τρὸς τὴν εἰδολογικὴ ἰδιοτυπία τῆς ζωγράφου. Ἀντωνακάτου Ντιάνα μᾶς δίδει τὸ «Χάραμα», «Διάφαι», «Παξοί». Καὶ στὰ τρία αὐτὰ ἔργα διακρίνεται ἀνόθευτη ἡ εἰλικρίνεια, ποὺ προσδιορίζει τὴν ἀξία μιᾶς ζωγραφικῆς μαρτυρίας. Ἀντωνάδου - Βακιρτζῆ Λίντα, «Προσφυγικὸ συνοικισμὸ» σὲ δύο ταμπλώ, ποὺ εἶναι καὶ τὰ δύο βουτηγμένα... στὸ Ἑλληνικὸ σούρουπο καὶ ἐκφράζουν μὲ πληρότητα τὴ δογματικὴ οὐσία τῆς ζωγράφου. Ἀξελοῦ Ἄννα, «Ὕδρα», «Ὕδρα σπίτια», «Τὸ Κάστρο τῆς Μεθώνης», «Κορώνη τὸ Κάστρο». Καὶ τὰ τέσσαρα αὐτὰ ἔργα εἶναι ἀπὸ μελάνι κι' αὐτὸ εἶναι τὸ ἐκφραστικὸ μέσον τῆς ζωγράφου, ποὺ ἐκδηλώνεται μὲ ὡμὴ εἰλικρίνεια.

Ζέρβα - Ἑλένη, παρουσιάζει δύο συνθέσεις, σὰν μιὰ αὐτοβιογραφία τοῦ αἰώνα, ποὺ ἐνῷ θέλω νὰ πολεμήσω, ἐν τούτοις, δὲν μπορῶ νὰ τὴν ἀρνηθῶ ἢ νὰ τὴν ἀποσιωπήσω.

Συνεχίζω μὲ τὴ Νίνα Ἐμμανουήλ, ποὺ παρουσιάζει τέσσαρα μικρὰ ταμπλὼ ἀπὸ τὴν Ὕδρα, μὲ ἀκουαρέλλα. Καὶ στὰ τέσσερα αὐτὰ ζωγραφικὰ ἐπιτεύγματα ὑπάρχουν βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης, μέσα σ' ἕνα κλίμα περισυλλογῆς, ποὺ ἔχει ρωμαντικὴ ἀπόκλιση. Πετρούτση Ζένικα. Καὶ τὰ τρία ἔργα τῆς Πετρούτση ἔχουν ἀποστέωση μορφῆς τέτοια, ποὺ εἶναι ἀνίκανη νὰ ἐκφράσῃ αὐτὸ ποὺ θέλει καὶ σκέπτεται.

Ἡ Νίκη Καραγάτση παρουσιάζει μὲ αὐγὸ «Δύση στὸ λιμάνι τῆς Ἄνδρου» καὶ «Ἄνδρος», ἔπειτα «Τσιγγανοπούλα» πλαστικὸ καὶ «Λιμάνι τῆς Ἄνδρου τὸ πρωΐ» τέμπερα. Ὑπάρχει ἐδῶ μιὰ αὐσιαστικὴ ἠπιότητα μὲ δυνατὲς καὶ ἀδύνατες πλευρές. Ἡ Τσιγγανοπούλα, π. χ., εἶναι δεσμευμένη ἀπὸ τὴν παλιὰ παράδοση, ποὺ βρίσκει τὴν ἔκφραση καὶ ἀνταποκρίνεται σ' ἕνα ἥμερο πλαστικὸ σχῆμα, χωρὶς ἀνησυχία.

Κλεώπα Θάλεια, «1 Σύνθεσις γιὰ μουσικὰ ὄργανα», «2 Σύνθεσις γιὰ μουσικὰ ὄργανα» καὶ «Νεκρὰ φύση μὲ λύκηθο». Καὶ τὰ τρία ἔργα, ἀπελευθερωμένα ἀπὸ τὴν παράδοση, μπαίνουν αἰφνιδιαστικὰ στὴν ὑπηρεσία τῆς σύγχρονης ζωγραφικῆς ροπῆς, ποὺ ἔχει τόσες ἀνησυχίες. Κυριακοῦ - Καλλιγᾶ Νέλη, «Ἀμυγδαλιά», «Κόκκινο σπίτι». Τὰ δύο αὐτὰ ἔχουν τὸ ζωγραφικὸ ἐφέ, ποὺ ἐκφράζουν ἄμεσα τὴν παρουσία τους, χωρὶς ἀλληγορίες καὶ χωρὶς σύμβολα. Κυριακοῦ Τέρψη, «Λουλούδια», «Νεκρὰ Φύσις», «Δυὸ φιγούρες». Καὶ τὰ τρία εἶναι ἀπὸ ἀκουαρέλλα καὶ ἔχουν μιὰ περίτεχνη ζωγραφικὴ ἔκφραση, ἀπὸ μιὰ καινούργια ὅμως διαλεκτική.

Λαγανὰ Ἰφιγένεια, «1 Πάτρα πρὸς τὸ Κάστρο», «2 Πάτρα πρὸς τὸ Κάστρο» λάδι. Καὶ «Λιμάνι» ἀκουαρέλλα. Τὰ τρία αὐτὰ ἔργα ἔχουν κάτι τὸ καθοριστικὸ στὴν ἀνησυχία καὶ στὶς ἀναζητήσεις τῆς ζωγράφου.

Λαναρᾶ Ἑλένη, «Φανταστικό», ἐκφράζεται μὲ ὀξύτητα ἀφηρημένη καὶ ψυχρή. Μακαρόνα Νίτσα, «Χωράφια», «Μυκῆναι», «Ἀνοιξις». Καὶ τὰ τρία μὲ λάδι, ἔχουν συστηματικὴ ἀποφυγὴ τῶν γενικῶν ἀφηρημένων ἐννοιῶν καὶ παρουσιάζουν τὸν συγκεκριμένο ὑλικὸ κόσμο ποὺ τὰ περιβάλλει.

Μαραγκοπούλου Κούλα, «Λιμάνι», «Κέρκυρα». Ἐδῶ ἡ ζωγράφος, ἐνῷ ξεκινᾶ ἀπὸ χειροπιαστά, ὑποπίπτει στὴν ἄμεση προσωπική της ἀντίληψη. Ματούση Ξένη, «Ἀνάβασις», «Κυριακὴ πρωΐ». Εἶναι ἡ δυνάμεις τῆς φύσης, ὅπως τὴς συλλαμβάνει ἄμεσα ἡ αἴσθηση τῆς καλλιτέχνιδος. Μαυρογορδάτου - Πετρίτζη, «Ἀνταύγειες», «Ἀράχωβα». Ἡ ζωγράφος ἔχει τὴ διάθεση τῆς πολεμικῆς καὶ εἶναι ἐνάντια στὴν βερμπαλιστικὴ οὐσία τῆς προηγούμενης περιόδου.

Μιχελῆ Ἔφη. Παρουσιάζει τρία ταμπλὼ μὲ ἄνθη: γκονάς. Μανιέρα ποὺ συνειδητοποιεῖ τὸν ὁρίζοντα τῆς ζωγράφου. Μπεκιάρη Κούλα, «Σύνθεσις», «Ξυλογραφία». «Ξυλογραφία». Ἡ σύνθεση, πρῶτα, εἶναι ἕνα ἔργο χαμένο σὲ κίτρινο ὄνειρο. Ἔχει τὴν ἐνεργητικὴ ἔκφραση, ποὺ σπεύδει νὰ πλουτίσῃ χωρὶς ἀναζητήσεις ὅλα τὰ ζωγραφικὰ ἐφέ. Ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ δύο ἄλλα της ἔργα, ποὺ εἶναι ξυλογραφία, ἐξασφαλίζει ἡ καλλιτέχνις τὴ μεγάλη ἐλευθερία της στὴν τέχνη. Παπαδάκη Τζένη. Παρουσιάζει τέσσερες συνθέσεις ἀπὸ μελάνι, μὲ ἕνα ὡρισμένο ἀποτέλεσμα, ποὺ τὸ συνοδεύουν λεπτὲς συνθέσεις, γεμᾶτες ἀπὸ αὐθορμητισμό. Μπουλγουρᾶ Εὔα, «Σύνθεσις», «Λουλούδια». Ἕνα ζωηρὸ σχῆμα, μὲ διάθεση ἐπίδειξης μορφῆς, ἐκφράζεται ἐξπρεσσιονιστικώτατα.

Παπανούτσου Ἰουλία, «Σοπωτὸ Καλαβρύτων», «Ὕδρα», «Αἴγινα λιμάνι» τέμπερα. Τὸ σφρῖγος τὸ ζωγραφικὸ τῆς κ. Παπανούτσου ἔχει τὴν κυριολεκτικὴ του ἔννοια, χωρὶς καμμιὰ ἰδιομορφία, μὲ τὴν ἐξέχουσα μόνον σημασία ποὺ ἀποδίδομε στὴν τέχνη.

Περσάκη Γιάννα, «Οὐρανὸς - Μάρτης», «Απρίλης». Εἶναι δυὸ ἔργα παστόζα, ποὺ κρατᾶνε μιὰ ἐπιφυλακτικότητα καὶ φθάνουν σὲ ἀκρότητες, μὲ μόνη τὴν περίπλοκη σπατάλη τῶν χρωμάτων. Ψάχνω νὰ βρῶ τὸ ρωμαντικὸ προσκύνημα τῶν δύο αὐτῶν μηνῶν εἰς μάτην! Παντοῦ ἀφαίρεσις. Πῶπ Μαρία, «Καφενεῖο στὸ Πασαλιμάνι», «Θέατρο στὸ Νέο Φάληρο», «Κῆπος στὴν Αἴγινα», «Τοῦ Στρατηγοῦ στὴν Αἴγινα» τέμπερα. Ἡ πλήρης ἐπαφὴ τῆς ζωγράφου μὲ τὴν πραγματικότητα συγκινεῖ, γιατί ἡ καλλιτέχνις προχωρεῖ βαθειὰ στὴ ζωγραφικὴ ἀποκάλυψη, μὲ ρωμαντικὴ ἀναπόληση. Ἡ σοβαρὴ πλευρὰ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τῆς κ. Πῶπ κρατᾶ αἰχμάλωτη τὴν τάση σὲ μιὰ ἄψογη ζωγραφικὴ δεξιοτεχνία.

Ράμμου Μαρία, «Σύνθεσις», «Νεκρὰ Φύσις», «Λουλούδια». Καὶ τὰ τρία αὐτὰ ἔργα περνοῦνε στὸ χῶρο τῶν γενικωτέρων προβλημάτων τοῦ καιροῦ μας, μὲ τὸ μαχητικὸ πνεῦμα κάποιας ἀνανέωσης, ποὺ εἶναι κι' αὐτὴ πλευρὰ ἰδιοσυγκρασίας. Σπέντζα - Δασκαλοπούλου, «Πουλί», «Ψάρι», «Μονοτυπία» ἀκουαρέλλα. Καὶ ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ ξεπηδοῦν τὰ αἰνίγματα, σὰ φοβισμένα μυστικὰ τῆς γύρω πραγματικότητας.

Τυπάλδου - Λασκαράτου Κική, «1 Ἀπὸ τὴν παλιὰ Ρόδο», «2 Ἀπὸ τὴν παλιὰ Ρόδο», «Πλακιώτικη Αὐλή», «Δύση στὴν Αἴγινα», ὅλα μὲ λάδι. Ὅλα τὰ ἔργα τῆς ζωγράφου ἔχουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, μὲ τὴς ἀκρότητες ποὺ θέλγουν. Ἡ δύση στὴν Αἴγινα μὲ τὸ φαιὸ χρωματισμό της ἀποδίδει ὅλο τὸ φυσικὸ παράγοντα τοῦ ἑλληνικοῦ τοπίου. Καὶ γενικὰ ἡ τοπιογραφικὲς ἰδέες τῆς ζωγράφου τὴν τιμοῦν ἀπόλυτα.

Φιλιππίδου Πιπίτσα, «Σύνθεσις μὲ πουλί». Στὸν πίνακα αὐτὸ δὲν λείπει ἡ τόλμη, ἀλλὰ μέσα στὴν ἀντικειμενικὴ τέχνη ὑπάρχει τὸ γραφικὸ καὶ τὸ περίεργο ἑνὸς πελώριου γλάρου, πάνω στὸ μαῦρο φόντο. Καὶ τὸ ἐξωτικὸ καὶ τὸ παράδοξο ἀποδίδεται στὴ φανταστικὴ αὐτὴ σύνθεση πολὺ καλά. Χατζηγάκη Μαρία, «Σύνθεσις». Εἶναι ἕνα γεωγραφικὸ σχῆμα μὲ φειδωλὴ τὴν ἔννοιά του καὶ στερημένο ἀπὸ κάθε αὐτοτελῆ σημασία. Εἶναι μιὰ ἀγωνιώδης ἀναζήτηση τοῦ ἀντικαθημερινοῦ.

Χαρμπούρη Ἰσαβέλλα, «Προσευχή», «Χειμώνας», «Πλάκα». Τὰ δύο πρῶτα ταμπλὼ εἶναι ξυλογραφία καὶ τὸ τρίτο λιθογραφία. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ ἔργα εἶναι πιστὰ στὶς ἀπόψεις τους. «Ἡ Προσευχὴ» εἶναι προσφορὰ σεβασμοῦ, γεμάτου ἀπὸ γνησιότητα. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ «Χειμώνας», ποὺ γίνεται ἐπίπεδο ζωγραφικῆς κραυγῆς. Ἔχουμε ἀκόμα τὸ μπρούτζινο τῆς κ. Μυλωνᾶ. Κυττάζοντας τὸ ἔργο αὐτό, ἐδοκίμασα τὸ συναίσθημα μιᾶς Βενετίας μὲ τοὺς ὀβελίσκους της καὶ τοὺς τρούλλους της, ἀντικατοπτριζομένους στὴ θάλασσα. Εἶναι μιὰ προκλητικὴ ἐπίδειξη δεξιοτεχνίας.

Ἡ κ. Χρυσοχοΐδου Τίτσα μᾶς ἔχει δώσει ἀπὸ χαλκό, πρῶτα τὴν «Καθιστὴ γυναίκα», «Ψάρι», «Κεφάλι», «Δυὸ φίλες», «Μητέρα», «Φιγούρα», «Φιγούρα», «Φιγούρα». Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα παρουσιάζουν τὴν ἀσυγκράτητη ὁρμὴ ἑνὸς ρωμαλέου σφρίγους, πάνω στὰ σημαντικὰ βήματα τῆς γλυπτικῆς ἐξέλιξης.

Βαμβακοῦ Ἀμαλία, ἔχει ἀπὸ καρυδιὰ δημιουργήσει τὸ «Αὐτί», ὅπως καὶ ἀπὸ φλαμοῦρι ἕνα «Κεφάλι». Καὶ στὰ δύο ὑπάρχει ἐνδειχτικὴ ἡ ὁμολογία τῆς τέχνης. Μὲ φανταχτερὲς εἰκόνες, βλέπουμε νὰ ἀναπτύσσεται ἐδῶ ἡ ζωγραφικὴ σκέψη πάνω σ' ἕνα μέλλον, ποὺ ἀνήκει στὴς ἀλληλουχίες τῆς κοσμοαντίληψης.

ΕΥΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΝ

ΣΥΓΚΕΧΥΜΕΝΗ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΑΝΕΣΤΑΛΗ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΠΛΗΣ

ΠΡΑΞΙΣ ΚΩΜΙΚΗ Η ΥΠΟΒΟΛΗ ΜΗΝΥΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΔΑ, ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 28.— Ζωηρὰ δραστηριότης ἀνεπτύχθη κατὰ τὸ τελευταῖον 48ωρον μὲ ἐπαφὰς μεταξὺ διαφόρων παραγόντων τῆς συμπολιτεύσεως, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα νὰ σημειωθῇ σχετικὴ βελτίωσις τῆς πολιτικῆς ἀτμοσφαίρας. Ὡρισμένοι ὅμως παράγοντες διατυπώνουν, πάντως, ἀμφιβολίας, ἂν ἡ βελτίωσις αὐτὴ τῆς ἀτμοσφαίρας ἀντικατοπτρίζῃ τὴν ἀληθῆ πολιτικὴν κατάστασιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν. Πάντως, γεγονὸς εἶναι, ὅτι ἡ ὑποβόσκουσα κυβερνητικὴ κρίσις ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς ΕΡΕ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος καὶ τὸ ζήτημα τῆς προωθήσεως ἢ μὴ πρὸς ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς γενικωτέρας πολιτικῆς καταστάσεως, μετατίθεται διὰ τὸ τέλος τῆς ἑβδομάδος. Μέχρι τότε, ἡ πολιτικὴ κρίσις θὰ παραμείνῃ στάσιμος, ἀσαφὴς καὶ συγκεχυμένη.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Κυβέρνησις, ἐν ἀναμονῇ τῶν συνομιλιῶν, αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ ἐπακολουθήσουν μεταξὺ στελεχῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν στηριζόντων τὴν Κυβέρνησιν κομμάτων, ἀνέστειλε τὴν συζήτησιν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου περὶ ἁπλῆς ἀναλογικῆς.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Στεφανόπουλος εἶχε σήμερον τηλεφωνικὴν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλοπούλου διὰ μίαν συνάντησιν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἀποφασιστική, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀντικειμενικῶν πολιτικῶν παρατηρητῶν, διὰ τὴν τύχην τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπεφασίσθη, ὡς ἐγνώσθη, κατὰ τὴν τηλεφωνικὴν ἐπαφὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ, ὅπως συναντηθοῦν μετὰ τὴν αὔριον (σήμερον) ὅτε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος θὰ μεταβῇ εἰς Πάτρας, διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν.

Ἐξ ἄλλου, ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Μητσοτάκης, ὁ ὁποῖος προεκάλεσε τὴν ἐμπλοκὴν διὰ τῆς ἐμμονῆς του εἰς τὴν ψήφισιν τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς, φέρεται διατεθειμένος νὰ συνδιαλλαγῇ καὶ μᾶλλον νὰ ὑποχωρήσῃ.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Συνέρχεται αὔριον (σήμερον) περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ αἴθουσαν τοῦ κόμματος ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ἀντικείμενον τῆς συσκέψεως θὰ εἶναι κυρίως ἡ κυβερνητικὴ κρίσις καὶ ἡ δίκη ΑΣΠΙΔΑ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου ἐδήλωσεν ἀναφορικῶς μὲ τὰ γραφέντα περὶ συμφωνίας τῆς ΕΡΕ καὶ τῆς Ε. Κ., ὅτι «ἡ εἴδησις δὲν εἶναι ἁπλῶς ψευδής, ἀλλὰ εἶναι καὶ κωμική. Ἡ γραμμὴ τῆς Ε. Κ. παραμένει ἀμετάβλητος, ἤτοι Ὑπηρεσιακὴ κοινῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐλεύθεραι ἐκλογαί».

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΗΝΥΣΙΝ ΤΗΣ ΕΔΑ ΠΕΡΙ «ΠΕΡΙΚΛΗ»

Ἐπίσης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗ